

© Editura Lumea Credinței – 2018
Pentru prezenta ediție

Editor: **Lumea Credinței SRL**
Str. Oborul Nou nr. 5B, sector 2,
cod poștal 021441, București
Tel. 031 422 84 23
e-mail: razvan.bucuroiu@lumeacredintei.com

Director: **Răzvan Bucuroiu**
Consilier editorial: **Răzvan Codrescu**

Distribuție:
S.C. Supergraph S.R.L.
Str. Ion Minulescu nr. 36
031216, sector 3, București
Tel.: 021/320.61.19; 021/319.10.83
Fax: 021/319.10.84

Sofian Boghiu • Nicolae Bordașiu •
Macarie Drăgoi • Vasile Gordon •
Cleopa Ilie • Constantin Necula •
Jan Nicolae • Serafim Man • Teofil Părăian •
Ștefan Slevoacă • Vasile Vasilache

Sfântul Nicolae

Cele mai frumoase predici

Volum îngrijit
de Marius Vasileanu

Cuprins

MARIUS VASILEANU	
<i>Introducere</i>	5
PĂRINTELE SOFIAN BOGHIU	
<i>Predică la pomenirea Sfântului Ierarh Nicolae</i>	11
PĂRINTELE NICOLAE-IOAN BORDAȘIU	
<i>Sfântul Ierarh Nicolae</i>	21
EPISCOPUL MACARIE DRĂGOI	
<i>Urmarea faptelor și viețuirii Sfântului Nicolae – „strategia” prin care Biserica poate cuceri inima poporului lui Dumnezeu</i>	33
PĂRINTELE PROFESOR VASILE GORDON	
<i>Sfântul Nicolae și copiii</i>	43
PĂRINTELE CLEOPA ILIE	
<i>Predică la Sfântul Ierarh Nicolae</i>	49
PĂRINTELE PROFESOR CONSTANTIN NECULA	
<i>Priveghere la Sfântul Nicolae</i>	63
PĂRINTELE PROFESOR JAN NICOLAE	
<i>Sfântul Nicolae, tăinuitorul harului și plinitorul Evangheliei</i>	73
PĂRINTELE SERAFIM MAN	
<i>Sfântul Ierarh Nicolae</i>	83

PĂRINTELE TEOFIL PĂRĂIAN
Resp *Sfântul Nicolae* al și cărți..... 91

PĂRINTELE ȘTEFAN SLEVOACĂ
La Sfântul Nicolae..... 101

PĂRINTELE VASILE VASILACHE
Sfântul Ierarh Nicolae..... 113

MARIUS VASILIANU
Introducere

PĂRINTELE ȘTEFAN BOGHIU

Predică la biserica Sfântul Ierarh Nicolae..... 11

PĂRINTELE NICOLAE-IOAN BORDAȘIU

Sfântul Ierarh Nicolae..... 21

EPISCOPUL MACARIE DRĂGOI

Limaraș Japtelea și viețuirea Sfântului Nicolae -

„strategie” prin care Biserica poate cuceri

trina poporului lui Dumnezeu..... 33

PĂRINTELE PROFESOR VASILE GORDON

Sfântul Nicolae și copiii..... 43

PĂRINTELE CLEOPA ILE

Predică la Sfântul Ierarh Nicolae..... 49

PĂRINTELE PROFESOR CONSTANTIN NECULA

Privighere la Sfântul Nicolae..... 63

PĂRINTELE PROFESOR IAN NICOLAE

Sfântul Nicolae, tâlcuitorul harului

și pînitorul Evangheliei..... 75

PĂRINTELE SERAFIM MAN

Sfântul Ierarh Nicolae..... 83

Predică la pomenirea Sfântului Ierarh Nicolae

Prăznuim astăzi pe Sfântul Ierarh Nicolae, unul dintre cei mai populari sfinți ai creștinătății.

El face parte din marea ceată a Sfinților Ierarhi și învățători ai Bisericii din epoca de aur a creștinismului: sfârșitul veacului al III-lea și începutul veacului al IV-lea. Împreună cu Sfântul Spiridon și mulți alți bărbați sfinți a suferit cumplitele prigoane din vremea stăpânirii împăraților păgâni Dioclețian și Maximian, mari prigonitori ai creștinilor, dar s-a bucurat din plin și de vremea de slavă și de libertate a creștinismului, când, în vremea Sfântului împărat Constantin cel Mare, toate temnițele s-au deschis și cei închiși pentru mărturisirea credinței în Hristos s-au întors la familiile lor duhovnicești.

Sfântul Nicolae s-a născut pe la anul 270 d. Hr., în orașul Patara din provincia Lichia, din Asia Mică, din părinți temători de Dumnezeu, cu numele Teofan

și Nona. Aceștia i-au dat numele de Nicolae, care tâlmăcit înseamnă „biruitor de popor”. Era singurul copil la părinți, iar aceștia l-au crescut, cu toată grija, în dragoste și teamă de Dumnezeu, așa cum toți creștinii din vremea aceea își creșteau copiii.

Evangelhia a fost cartea de căpătâi după care și-au condus viața atât părinții, cât și copilul lor, Nicolae. Tinerețea și-a păstrat-o în deplină curăție, „n-a umblat în sfatul necredincioșilor și în calea păcătoșilor nu a stat”, cum spune *Scriptura (Psalmul 1, 1)*.

O ciumă năprasnică, abătându-se peste această regiune, i-a secerat pe amândoi părinții, la vreme de trei zile unul după altul. Rămas singur și urmând cu toată râvna sfaturile evanghelice, și-a împărțit întreaga avere rămasă de la părinți celor săraci, bolnavi și neputincioși.

Unchiul său, care purta tot numele de Nicolae și era episcop, l-a hirotonit preot la vârsta de 23 ani. După un an de la hirotonie, tânărul Nicolae primește o sarcină și mai grea: este numit egumen la o mănăstire întemeiată de unchiul său, pe care tânărul Nicolae a condus-o cu multă pricepere, înțelepciune și mai ales cu multă râvnă și dragoste de frați.

Prin hotărâre dumnezeiască, a fost ridicat la treapta de arhiepiscop în Mira, capitala provinciei Lichia, adică pe scaunul de păstor sufletesc pe care îl ocupase Ioan, Ioan care între timp murise. Ajuns în această

mare răspundere a dovedit și aici calități de adevărat păstor și conducător.

În timpul prigoanei lui Dioclețian, care a făcut nenumărați mucenici și în regiunea noastră a Dunării, Sfântul Nicolae a fost aruncat în temniță, ținut în lanțuri și bătut cu biciul, încât urmele rănilor au rămas întipărite toată viața pe trupul său.

Odată cu venirea la conducerea imperiului a Sfântului Împărat Constantin cel Mare, când toate prigoanele împotriva creștinilor au încetat, Sfântul Nicolae a ieșit din temniță.

Ivindu-se erezia lui Arie, care a tulburat atât de mult pacea Bisericii, Sfântul Nicolae a luat parte la marele sobor al celor 318 Părinți, de la Niceea, unde s-a statornicit dreapta credință, alcătuiindu-se primele 8 articole din *Crez*, pe care îl mărturisim cu sfințenie și astăzi la Sfintele Liturghii.

Multe sunt vredniciile cu care a fost împodobit sufletul mare al acestui cinstit și mare ierarh: credință curată și puternică, dovedită și mărturisită până la suflarea cea mai de pe urmă, viață neprihănită, ca a îngerilor, blândețe, înțelepciune și înfrânare. Al acestor virtuți desăvârșit învățător s-a arătat, așa cum cântă Biserica. Prin toate acestea, el a izbutit să ridice vremelnica lui viață pământească la veșnica pomenire de aici și din ceruri, la vrednicia de a fi necurmat inel de legătură dintre Biserica luptătoare și cea triumfătoare, din ceruri.

Dar cea mai de seamă virtute a sa a fost iubirea pe care a dovedit-o prin nenumăratele sale fapte de binefacere, de ajutorare a aproapelui, de nealipire a inimii sale de bunurile materiale, pe care nu le-a disprețuit, ci cu ele a ajutat, a mângâiat și a scos pe foarte mulți necăjiți din lipsuri și deznădejde.

Regula de aur a viețuirii Sfântului Nicolae a fost după modelul *Scripturii*: Mai bine este a dărui decât a primi. El a practicat din plin această regulă. A dăruit mereu; chiar ceea ce primea de la cei avuți dăruia celor ce nu aveau.

El n-a uitat niciodată cuvântul *Evangeliei*, care ne învață că vom fi judecați după întrebuințarea talanților încredințați nouă (cf. *Matei 25*, 14-30) și că mântuirea se poate dobândi numai dacă am săturat pe cel flămând, am îmbrăcat pe cel gol, am cercetat pe cel bolnav etc. (cf. *Matei 25*, 34-46), cum ne-a învățat însuși Mântuitorul Hristos, atunci când ne-a înfățișat icoana zguduitoare a Judecății din urmă.

Într-adevăr, ajutorarea aproapelui este una dintre îndatoririle noastre cele mai de seamă; este piatra de încercare a iubirii noastre față de Dumnezeu, căci, după *Sfânta Scriptură*, cel ce spune că iubește pe Dumnezeu, dar urăște pe fratele său, mincinos este (cf. *1 Ioan 4*, 20).

Ajutorarea aproapelui se poate face de către oricine și cu orice, nu numai cu bunuri materiale. Astfel, poți

să dai un sfat bun celui care are trebuință de el, întorcându-l de pe calea greșită a vieții lui. Poți să te rogi lui Dumnezeu pentru aproapele tău, pentru ocrotirea lui, dacă este în necaz, sau pentru îmblânzirea lui, dacă îți este dușman. Poți să mângâi pe cel căzut în întristare și să ierți din toată inima pe cel ce ți-a greșit. Poți să împaci oameni sau familii învrăjbite, sacrificând confortul și liniștea ta pentru binele altora, și multe alte asemenea fapte bune.

Sfântul Nicolae a împlinit cu neobosită râvnă această poruncă a iubirii față de aproapele și cu fapta și cu cuvântul, precum și cu rugăciunea, nefăcând niciun fel de deosebire între oameni. Astfel, a hrănit cu grâu un întreg ținut în vreme de secetă, timp de doi ani, salvându-i pe creștini de la moartea atât de groaznică pe care o aduce foamea.

De asemenea, el a venit grabnic în ajutorul unui tată împovărat de creșterea a trei fete, furișându-se noaptea și aruncând pe fereastră pungile cu bani necesari pentru a le așeza pe fiecare la casele lor, scăpându-le astfel de căderea în mrejele desfrâului. Pictura bisericilor pune adesea înaintea ochilor noștri pilda nemuritoare pe care ne-a dat-o Sfântul Nicolae prin scăparea acestor trei fecioare din ghearele nenorocirii și lipsurilor.

Și câte alte fapte bune n-a făcut Sfântul Nicolae, pentru care rostul averii, al banilor și al celorlalte

bunuri a fost să bucure, să ferească și să ușureze pe cei din jur, necruțând niciodată niciun fel de osteneală sau jertfă, dovedind prin aceasta adevărata sa dragoste de Dumnezeu și de oameni, pe care i-a iubit ca pe sine însuși, și care i-au asigurat adevărata comoară în ceruri!

Sfântul Nicolae a încetat din viața aceasta pământească în ziua de 6 decembrie, anul 343, fiind chemat de Domnul la cele veșnice. A fost plâns cu amar, deopotrivă de creștini și de păgâni, pentru că se despărțeau de un părinte scump, de sprijinitorul milostiv, de ierarhul luminat, de omul lui Dumnezeu.

Trupul sfântului a fost înmormântat cu cinste multă în orașul Mira. Dar, pe la sfârșitul veacului al XI-lea, năvălind turcii în această cetate, ele au fost strămutate în Italia, unde se află și astăzi într-o frumoasă biserică din orașul Bari. Au fost depuse acolo în ziua de 9 mai 1087. Un cronicar din vremea aceea ne spune că, în prima zi după sosirea sfintelor sale moaște acolo, treizeci de persoane au fost vindecate de diferite boli. De atunci încoace, ele au devenit vestite în toată lumea, prin mărturia mulțimii credincioșilor care se vindecau și se vindecă și astăzi de suferințele lor.

Dorim să facem o precizare: acolo, la Bari, în Italia, nu se află moaștele întregi ale Sfântului Ierarh Nicolae, ci numai o parte din ele, pentru că creștinii au tot luat părțile din sfințitul său trup, risipindu-le cu vremea în diferite locuri din lume.

Noi, ortodocșii români, avem fericirea să ne bucurăm de dragostea Sfântului Nicolae, pentru că mâna sa cea dreaptă se află în țara noastră, în capitală, în Biserica Sfântul Gheorghe-Nou, vestita ctitorie a sfântului domnitor Constantin Brâncoveanu. Alături de mormântul Sfântului Constantin Brâncoveanu se află, într-un frumos chivot de argint, mâna dreaptă a Sfântului Nicolae. E mâna cu care a binecuvântat copiii și poporul credincios, cu care a aruncat cele trei pungi de bani celor trei fete, pe care tatăl lor le destinase pierzării, cu care a palmuit pe Arie la Sinodul cel dintâi de la Niceea și care a semnat actul sinodal al celor opt articole din Simbolul de Credință. Această mână sfințită a Sfântului Nicolae o putem venera și o putem săruta și noi cu evlavie.

Credincioșii Bisericii Ortodoxe Române, din cele mai vechi timpuri, au cinstit cu toată credința pe Sfântul Ierarh Nicolae, prin mulțimea bisericilor pe care i le-au închinat, în care au ilustrat, pe tot pământul românesc, prin pictură chipul său blând și faptele sale bune, prin purtarea numelui său de către mulți români, prin frumoasele obiceiuri legate de ziua aceasta, când Sfântul Nicolae bucură pe toți cu mângâierile sale duhovnicești, pe toți cei ce țin datina străbună, cinstindu-l după cuviință.

Ultimul nostru gând se cuvine să îl îndreptăm cu smerenie către Sfântul Nicolae, vasul cel ales al

harurilor dumnezeiești, ca, prin mijlocirile și rugăciunile sale neîncetate și milostive către Dumnezeu, să ne ajute să ne învrednicim cu toții a săvârși calea vieții noastre pământești cu aceeași credință, cu aceeași nădejde și înfrânare și, mai presus de toate, cu aceeași dragoste nefățarnică și jertfelnică pentru aproapele nostru, după exemplul vieții lui și, astfel, prin lucrurile acestea trecătoare, să câștigăm pe cele statornice și veșnice, devenind și noi împreună-locuitori cu sfinții, împlinind cu statornicie și sinceritate poruncile lui Dumnezeu, totdeauna în timpul vieții noastre.

Amin.

PĂRINTELE NICOLAE-IOAN BORDAȘIU

Nicolae-Ioan Bordașiu s-a născut în anul 1924 (Săbolciu, Bihor). Școala primară a făcut-o în satul natal, apoi a urmat cursurile liceale la Oradea și în orașul Beiuș. A urmat cursurile Facultăților de Teologie și de Farmacie din București și a fost secretarul, apoi președintele Asociației Studenților de la Teologie. A făcut parte dintre tinerii care au frecventat grupul Rugului Aprins (Mănăstirea Antim) în anii '40. A fost membru fondator al Asociației Tineretului Ortodox Studentesc (ATOS), a cărei activitate anticomunistă a atras arestarea mai multor studenți. Între anii 1948 și 1955 a stat ascuns prin satele bihorene, fiind căutat de autoritățile comuniste care deja îl condamnaseră. Fiind găsit, au urmat ani grei de închisoare (1955-1964). După eliberare a lucrat ca muncitor, apoi tehnician la Institutul Cantacuzino. Din 1969 a fost numit profesor la Seminarul Teologic din București și hirotonit. A urmat studiile de doctorat la Facultatea de Teologie (București) și la Institutul Saint-Serge (Paris). Din anul 1981 slujește la Biserica Sf. Silvestru (București). A publicat mai multe cărți de studii și predici.

Predică în Sfântul Ierarch Nicolae, rostită în ziua de 6 Decembrie 2014, Biserica Mântul Sfântului Silvestru, București.